REPREZENTATIVELE NOASTRE AU PIERDUT ÎNTÎLNIRILE DE VERIFICARE DIN R. D. GERMANĂ

LA GERA, RANDAMENTUL ECHIPEI „A" N-A FOST DECÎT 50%

Comentariul trimisului nostru special
Stelian TRANDAFIRESCU

După cum se știe, prima partidă oficială a sezonului de toamnă a reprezentativei României, desfășurată la Gera săptămîna trecută în compania echipei R.D.G. s-a soldat cu un rezultat nefavorabil: 0—2.

Înainte de toate însă cîteva cuvinte despre...

ASPECTELE PRINCIPALE ALE PARTIDEI

Primele 30 de minute ale reprizei I ne-au insuflat speranța că echipa română va reuși în final un rezultat bun. Ne-o confirmau intervențiile oportune ale fundașilor centrali Nunweiller III, Dan Coe, și jocul pozitiv realizat la mijlocul terenului, în care a excelat Radu Nunweiller. Acest jucător, un adevărat ochi magic al echipei, clarvăzător, a pus în

Nunweiller III a avut din nou o intervenție salutară, oprindu-l din cursă pe jucătorul nr. 1 al echipei R.D.G. — Vogel

cîteva situații de gol pe înaintașii noștri: în min. 15 pe Badea, cînd fundașul Geisler a respins cu capul de pe linia porții: în min. 24, pe Sorin Avram care a trimis mingea cu boltă peste portarul Blochvitz ieșit în întîmpinare, însă deși părea zadarnică intervenția acesuia, ca prin minune (altfel n-o putem numi), el a reușit s-o atingă și s-o expedieze peste bară; în sfîrșit, acea ocazie petrecută cu cîteva minute mai tîrziu, cînd Dridea, servit excelent de Nunweiller VI, în careul de 16 m., a reluat defectuos mingea din volé cu mult peste poartă.

În toată această perioadă de-o jumătate de oră, reprezentativa R.D. Germane a întreprins și ea cîteva atacuri deosebit de periculoase pe extreme, acolo unde Mocanu și mai ales Greavu nu au putut să țină pasul cu Roland Duke și Vogel (unul din cei mai buni jucători ai R.D.G.). La mijlocul terenului trio-ul Erler — Körner — Nöldner, nejenați de jucătorii noștri, în special de Badea și Ghergheli, au împins înainte jocul în linia lor ofensivă obținînd superioritate dar fără concretizare.

Repriza a doua a început furtunos, cu un adevărat asediu la poarta lui M. Ionescu care îl înlocuise pe Haidu accidentat în min. 28. Maniera de joc a echipei R. D. Germane devenise forte și chiar dură. Apărarea noastră a rezistat cu dificultate jocului variat și schimbărilor direcției de atac, făcute rapid de adversari, și a fost nevoită să acorde minute în șir corner după corner. Acum poarta noastră era amenințată de gol căci echipa întrase în derută și nu mai putea duce jocul spre terenul advers. Adversarii trăgeau din toate pozițiile și de la orice distanță, dar inevitabilul s-a produs numai cînd Frenzel l-a faultat pe M. Ionescu. Lovit, portarul nostru a respins mingea, fără adresă, în picioarele lui Pankau care a înscris cu ușurință în asemenea condiții (min. 62). M. Ionescu, nerestabilit după accidentul de la Ploiești, s-a resimțit și mai mult.

Primirea golului a produs o reacție în echipa noastră care a contraatacat mai hotărît și a trecut de 3 ori pe lîngă egalare. Mateianu (cea mai mare ocazie, min. 67) și apoi Sorin Avram de două ori (min. 79 și 84). În ultimele două ocazii portarul advers, Blochvitz, a fost uluitor. În penultimul minut de joc, cînd nimeni nu se mai aștepta la un nou gol al gazdelor, s-a produs o acțiune fulgerătoare pornită de la Körner urmată de „un-doi"-ul Nöldner — Vogel, care l-a scos pe Greavu din dispozitiv, și mingea a ajuns la Frenzel care a pecetluit scorul partidei: 2—0.

Meritele victoriei echipei R.D.G. sînt reale căci adversarii noștri ne-au fost superiori din mai multe puncte de vedere (angajare totală în joc, condiție fizică excelentă care le-au permis aplicarea elastică a variantei 4—3—3, demarcaj permanent). Totuși, și în aceste condiții echipa noastră ar fi avut datoria să obțină un rezultat mult mai bun, dacă unele lipsuri flagrante nu ar fi împiedicat-o s-o facă.

LIPSURILE REPREZENTATIVEI NOASTRE

Cea mai importantă lipsă a echipei noastre a fost incapacitatea fundașilor laterali de a face față adversarilor ei, situație care a produs o breșă în apărarea noastră, sesizată ușor de adversari și speculată la maximum de aceștia. Atît Greavu cît și Mocanu au acționat departe de extreme, dînd acestora posibilitatea să intre ușor în posesia mingii, să construiască astfel acțiunile cele mai periculoase. Greavu a făcut marea greșeală de a sta prea avansat în teren, lăsîndu-l pe rapidul Vogel nesupravegheat. Fundașul nostru se scotea singur din dispozitiv, fapt care a necesitat ca fundașul central Nunweiller III să-și mărească zona lui de acțiune, dar slăbind în acest mod apărarea pe centru, căci rămînea un spațiu liber în fața porții noastre, ușor penetrabil.

De altfel, partea dreaptă a echipei (Greavu — Ghergheli — Pîrcălab) n-a știut aproape de loc să fie utilă, nici în jocul în apărare nici în jocul în atac, acționînd în contratimp cu adversarii lor și facilitînd sarcinile ofensive ale acestora și în special pe ale lui Vogel, atacantul advers cel mai periculos. Pe de altă parte, întreaga noastră apărare a făcut greșeala să se retragă prea mult în apropierea liniei de 16 m., astfel că adversarii veneau (mai cu seamă în repriza a doua) cu ușurință pînă în careu. Lupta devenea foarte strînsă, apărătorii noștri fiind nevoiți, în asemenea condiții grele, să oprească adversarii uneori neregulamentar, iar alte ori să rezolve momentele dificile în aut sau în corner.

Însă vina nu este doar a fundașilor ci și a mijlocașilor (cu excepția lui Radu Nunweiller) și înaintașilor. Aceștia n-au menținut mingea în atac și nici n-au știut, atunci cînd a fost cazul, să facă un joc pozițional, la mijlocul terenului, Ghergheli a rătăcit fără adresă, iar atunci cînd a reușit să intre în posesia balonului l-a pasat greșit, anulînd astfel multe tentative de atac ale reprezentativei noastre. Badea, cu mult sub posibilitățile cunoscute, a acționat fără folos. Schimbarea lui cu Mateianu n-a fost însă de natură să amelioreze jocul, întrucît lipsa de clarviziune, surprinzătoare la acest jucător, de obicei cu o orientare bună în teren, a fost și mai flagrantă; Iancu, care l-a înlocuit pe acesta s-a mișcat și el greoi în teren, fiind cu reguiaritate departe de faze; Dridea I a fost vădit incomodat de marcajul strict la om, făcut sever și forte, și de viteza adversarilor. El n-a reușit să inițieze decît o singură fază, aceea însă ideală, ratată în min. 67 de către Mateianu. În sfîrșit, Pîrcălab, aproape că n-a contat în joc. El a dovedit încă o dată că în meciurile în deplasare aportul lui este minim. Deși a avut în adversarul direct, fundașul Geisler, un fotbalist impetuos, dar corect, Pîrcălab a evitat angajamentul în joc.

În asemenea condiții, capacitatea de luptă a echipei a fost de maximum 50 la sută din ceea ce ar fi putut da în condiții normale. Radu Nunweiller a fost cel mai bun jucător al echipei noastre, secundat bine de fratele său, Nunweiller III, de Dan Coe, de ambii portari, Haidu și M. Ionescu. Aceștia plus Sorin Avram (cu unele minusuri în prima repriză), au fost jucătorii care s-au evidențiat și au meritat pe deplin cinstea de a purta tricourile echipei naționale.

Ceilalți jucători, pe lîngă lipsurile arătate mai sus, au vădit și **o slabă capacitate fizică** (Ghergheli, Mocanu, Greavu au slăbit pe parcursul meciului), aceeași **cunoscută temere de a șuta la poartă și lipsă de precizie** (Dridea — 4 șuturi, Badea — 3, Pîrcălab — 2, Iancu —1, Ghergheli — 1, Mateianu — 0).

Iată ceea ce a contribuit în cea mai mare măsură la eșecul de la Gera, în ciuda ocaziilor avute, împrejurare care arată că jocul în atac al echipei reprezentative în deplasare rămîne o problemă spinoasă. Jocul echipei României în meciul cu R.D. Germană a însemnat un pas înapoi față de evoluțiile din sezonul trecut, cînd s-a apreciat, pe baza îmbunătățirii comportărilor în deplasare, că s-a făcut un progres în abordarea jocurilor în străinătate.

Dacă fotbaliștii și antrenorii noștri vor munci de acum înainte cu sîrguință și seriozitate, ei vor putea reveni la nivelul de joc practicat peste hotare în prima jumătate a acestui an.

DUPĂ 0-2 ȘI 1-3

Desigur, ar fi fost mai nimerit să ne punem întrebarea: LA CE NE AȘTEPTAM DE LA MECIURILE CU ECHIPELE R. D. GERMANE?, mai înainte să cunoaștem rezultatele favorabile formațiilor gazdă, 2—0 între echipele A, în localitatea Gera, 3—1 între echipele olimpice, în orașul Cottbus, ambele partide disputate săptămîna trecută. Răspunzînd chiar cu întîrziere, dar sincer, la această problemă, oportunitatea întrebării rămîne în mare măsură valabilă.

Reprezentativele R.D.Germane erau favorite în primul rînd pentru avantajul terenului propriu care joacă într-o proporție de aproape 70 la sută un rol hotărîtor în obținerea victoriei în **întîlnirile internaționale de orice grad. Dacă situația era inversă, adică cele două meciuri s-ar fi jucat, de pildă, la Petroșeni și** Craiova, cu toate lipsurile jucătorilor, echipelor și antrenorilor noștri, în aceste întîlniri reprezentanții noștri aveau în aceeași **proporție un beneficiu important și este aproape sigur că nici ei nu ar fi ratat victoriile. Poate că dacă ar fi fost așa am fi omis pentru cîtva timp CARENȚELE JOCULUI ÎN ATAC ȘI INEFICACITĂȚII ÎN DEPLASARE, am fi trecut mai ușor cu ve**derea peste defecțiunile actuale ale reprezentativelor noastre și **n-am fi avut de tras un semnal de alarmă necesar înaintea startului în campionatul european înterțări. Acest raționament nu trebuie înțeles în sensul că cele două eșecuri ar fi cumva binevenite** și acceptabile ci doar că ACESTE DOUĂ VERIFICĂRI **AU FOST MAI EDIFICATOARE ÎN DEPLASARE DECÎT PE TERENUL PROPRIU.**

Poate că stadiul actual al pregătirii fotbaliștilor și echipelor noastre nu era cel mai nimerit pentru dubla întîlnire cu repre**zentativele R.D.Germane. Această situație neconvenabilă era cunoscută și ne dezavantaja față de echipele R.D.Germane a** căror pregătire se anunța superioară, dacă luăm în considerație **activitatea din ultimul timp a acestora și rezultatele internaționale obținute de ele în acest sezon început înaintea noastră. Dar, se poate jongla oare cu calendarul internațional în funcție de capriciile și lipsa de responsabilitate în pregătire a fotbaliștilor, echipelor și antrenorilor noștri? Fără îndoială că nu.**

I-am văzut pe componenții celor două reprezentative coborînd pe aeroportul Băneasa din avionul care i-a adus de la Berlin. Erau triști. Cu expresia evidentă a datoriei neîmplinite. **I-am primit și în alte dăți după eșecuri. După 0-1 cu R.F.Germană** la Ludwigshaffen, aveau la sosire altă înfățișare a con**științei împăcate că au făcut aproape tot ceea ce le-a stat în putință.**

De fapt, comparînd componența ultimelor formații ale reprezentativei noastre A, constatăm că unsprezecele aliniat la Gera nu s-a diferențiat de cît cu trei jucători față de acela care a învins Portugalia cu 2-0 la București și a pierdut la limită, 1-2, tot cu Portugalia pe terenul acesteia. Iar în comparație cu formația **de la Ludwigshaffen, (0—1 cu R.F. Germană), numai doi jucători au fost schimbați. Pentru toate cele trei cazuri, unul din înlocuitori** a fost Nunweiller VI care, la Gera a obținut nota 10, notă **de care și D. Popescu și Dobrin, foști titulari, au fost departe la timpul potrivit. Și totuși, comportarea echipei reprezentative a** României a diferit foarte mult la Gera de evoluțiile de acum trei **luni. De ce?**

O vacanță, relativ scurtă, în care pregătirea de vară nu a fost conștiincios făcută, stă la baza evoluțiilor nesatisfăcătoare a celor două reprezentative românești în R.D. Germană. Transmisiunea **la televiziune în țara noastră a meciurilor campionatului mondial în loc să atragă atenția jucătorilor și antrenorilor noștri asupra necesității unei pregătiri depline, a distras parcă atenția fotbaliștilor de la antrenamente și iată că repunerea pe picioare pentru noul campionat s-a făcut foarte anevoios. IN FAPT, REVENIREA CONSTATATĂ DUPĂ CINCI ETAPE A FOST PRODUSĂ LA NIVELUL CAMPIONATULUI, DAR S-A DOVEDIT INSUFICIENTĂ PENTRU NIVELUL INTERNAȚIONAL.**

O scurtă referire la un criteriu de apreciere a activității jucătorilor în întîlnirile internaționale ne prilejuește confirmarea acestui punct de vedere. Un studiu făcut în cursul recentului cam**pionat mondial a stabilit că un fotbalist face, în medie, 120 de diferite alergări, mai scurte sau mai lungi. În meciul Brazilia—Ungaria, considerat cel mai bun joc al acestui campionat mondial**, media alergărilor a fost de 140 de jucător, iar Eusebio, una din **vedetele consacrate definitiv la Londra, a efectuat pînă la 170 alergări. După notările trimisului nostru la meciul R.D. Germană— România, Pîrcălab a efectuat 78 alergări, Dridea I—81, Sorin** Avram —96. Numai Nunweiller VI a atins cifra 126, de nivel in**ternațional bun.**

În ceea ce privește lotul olimpic, dintr-un număr de 185 de pase făcute de 9 jucători, 93 AU AVUT ADRESĂ, IAR 92 AU AJUNS LA ADVERSARI!

La Gera și la Cottbus n-am făcut decît să plătim tribut pentru lipsa de răspundere personală în pregătire a unor jucători, antrenori și nepăsarea unor conduceri de echipe, atitudini condamnabile pentru care aceștia nu au răspuns pînă în prezent. Din **analiza făcută comportării lotului reprezentativ A și lotului olimpic după meciurile cu Hertha—Berlinul occidental și Locomotiv Sofia au rezultat lipsurile provocate de insuficienta pregătire, de indisciplină și indisponibilități și era de așteptat ca într-un timp scurt situația să nu se îndrepte în mod corespunzător.**

Este adevărat că cele arătate mai sus au produs dificultăți lucrărilor de selecționare, că cei doi antrenori ai lotului A (Ilie Oană și Ștefan Covaci) au fost nevoiți să recurgă la multe improvizații în pregătire, dar nu este mai puțin adevărat că ei au rămas în același timp credincioși unei formule de echipă folosite în ultimul timp și pe care au vrut s-o păstreze cu orice preț, în ciuda accidentărilor sau formei slabe, în cel mai bun caz mediocre a unor titulari din lotul reprezentativ. Portarul M. Ionescu, Popa și chiar Pîrcălab au fost nerestabiliți, însă ultimul a declarat ferm că poate să joace. In același timp, forma lui Ghergheli era slabă și, în plus, și el se resimte de pe urma unei vechi accidentări, iar Greavu nu prezenta nici el garanție pentru un adversar de talia lui Vogel. Antrenorii ne pot întreba, desigur, pe cine am fi indicat ca înlocuitor al lui Popa pentru postul de fundaș dreapta? La întrebarea aceasta ar trebui să răspundă tot antrenorii, antrenorii de la Dinamo București, de pildă, care ar fi trebuit să se gîndească de cel puțin 2—3 ani la un urmaș pentru Popa, ca și antrenorii lotului reprezentativ de altfel, și nu să apeleze la Greavu, jucător aflat și el spre sfîrșitul stagiului, după o activitate meritorie la clubul Rapid și în loturile reprezentative.

Antrenorii lotului manifestă și lipsă de curaj, menținîndu-se pe o linie mai veche de conduită proprie tuturor antrenorilor care

Aurel NEAGU

(Continuare în pag. 12)